

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

„AZ EVANGÉLIUMISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

HÁLAADÁS — DICSŐÍTÉS

„Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem.” Zsolt 50:23/a

Amikor az első zarándokok kiszálltak Plymouth Rock-ra, több mint két hónap nehéz hajózás után, Bradford naplója szerint térdreborultak és megköszönték Istennek, hogy átsegítette őket az Óceánon.

Szabó István

Egy év eltelte után Hálaadónapot tartottak, habár gyenge termés lehetett a velük hozott magokból. Mégis hálásak voltak Istennek, mert úgy érezték, hogy megszabadultak a halálos ellenségtől, az éhségtől.

Ezt tették a következő évben is. A harmadik évben Bradford, a kolónia

kormányzója a következő rendeletet adta ki:

„Mivel az Atya bőséges termést adott nekünk ebben az évben kukoricából, búzából, babból, tökből és kerti zöldségekből, és az erdőt bővölködtette vadakban, és a tengert halakban és kagylókban, és mivel megőrizt minket a vadak pusztításától, megóvott a dögvéztől és betegségtől, szabadságot adott, hogy Istent imádjuk, ki-ki a saját lelkiismerete szerint;

most én, a ti előljárótok, kihirdetem minden zarándoknak, hogy feleségeitekkel, kicsinyeitekkel gyűjletek össze a Gyülekezetbe, a dombra, nappal 9 és 12 óra között, csütörtökön, november 29-én, a mi Urunk 1623. évében, ami harmadik esztendő, amióta ti zarándokok kikötöttetek a Zarándok Sziklán, és ott hallgassátok meg a lelkipásztort és adjatok hálát a mindenható Istennek minden Ő áldásaiért.

William Bradford,

Plymouth Kolónia Kormányzója, 1623.

Nagy nap volt a zarándokok számára a Hálaadónap, amikor szívük őszinte háláját hozták Isten elé. Lehet, hogy az ember hálásabb tud lenni a szükségben, mint a bőségben, gazdagságban? Ma a legszegényebb amerikai lakos is gazdagabb az első zarándokoknál, mégis annyira megoszlik a lakosság a hálaadást illetően.

A Lukács evangéliuma három példázatában, háromféle emberrel találkozhatunk. E példázatok az embere-

ket a hálaadás szempontjából három csoportba osztják.

1. A bolond gazdag (Lk 12:16-21). Ide tartoznak azok az emberek, akik soha nem adnak hálát Istennek.

Ez az ember gazdag volt minden javakban. Sok évre eltett gabonája volt, kényelembe helyezte magát, evett, ivott, vígadozott. Isten szerint az ilyen ember bolond. Saját személyének tulajdonított mindent, amije volt. Azt gondolta, hogy életét a vagyon fogja fenntartani. Ez az ember nem az Isten számára volt gazdag, hanem saját magának.

Legyünk mi gazdagok a lelkiekben, és vigyázzunk, nehogy amíg a szánkat eledellel tömjük meg, lelkünk éhen halljon!

2. A képmutató farizeus (Lk 18:10-12). A vallásosság palástjába öltöző emberek csoportja ez, akik adnak Istennek, de képmutatásból, álszentségből.

Ez a farizeus különben tartván magát, másoknál önmegelégtlenül ad hálát Istennek. A másikat lenézve, magát fölemelve, pöffeszkedik. Az ilyen emberek megpróbálnak eleget tenni egyházi kötelességeiknek. Szeretnek nyilvánosság előtt kitűnni a többi közül, és megkülönböztetett tiszteletben, elismerésben részesülni.

Amíg a vámszedő alázatossága, érdemtelenége révén megigazulást nyer, emez önteltségével távozik el.

Milyen az én hálaadásom Isten iránt? Elismerem-e, hogy minden

Reményik Sándor (1890—1941):

A szőnyeg visszája

*Késégbe esem sokszor én is
A világon és magamon,
Gondolva, aki ilyet alkotott:
Őrülden alkotott s vakon.*

*De aztán balzsamként megenyhít
Egy drága testvér halk szava,
Ki míg itt járt, föld angyala volt
S most már a mennynek angyala.*

*A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak a visszáját látjuk itt,
És néha, a legszebb percekben,
A színéből is valamit.*

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editors:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 576-2788

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kish Ernő, Oláh Lajos
Szabó István

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt.
A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök:
MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Alelnök:
REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416) 752-1687

Szövetségünk tiszteletbeli elnökei:
REV. DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646
REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Henry General Professional Bldg.
Stockbridge, Georgia 30281
Tel.: (404) 474-3686, office; (404) 471-4183, res.

Titkár: ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312) 545-0898

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:
ERNEST CZIRÁKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

amim van és ami vagyok Ő Tőle ered, Neki tulajdonítható és nem az én érdemem, hanem az Övé? Tudok-e őszintén, tiszta szívből hálát adni Istennek, vagy csak színből, képmutatásból?

3. A samáriai leprás (Lk 17:15-19). Azok tartoznak e csoporthoz, akik igazán hálásak Istennek és nem csak ajkukról hangzik el, hanem cselekedeteikből is kitűnik az őszinte elismerés, megelégedés, hálaadás Isten iránt. Tíz leprást gyógyított meg Jézus, de csak egy jött vissza hálaadással, dicsőíteni az Istent. Ez az egy nem csak gyógyulást nyert, de hitre is jutott és megváltást is nyert az Úr Jézustól.

Én melyik csoportba tartozom? Soha nincs ajkamon hála az én Teremtőm, megtartóm iránt? S ha mégis, akkor csak színből, szokásból adok Is-

tennek hálát? Vagy pedig őszintén, igazán mondom hálát, amely dicsőséget hoz gondviselő Istenünk nevére?!

„Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem.”

Ha akarod, hogy életed minden mozzanata Istent dicsőítse, légy hálaadó, élj hálás életet. Lelked állandó ünneplésben lehet, ha kész vagy nagy örömmel hálaéneket zengeni Isten kegyelméről.

„Hálát adok Uram az életért,
Rólad zeng énekem, hegy, völgy s a rét,
A napokat Te számolod,
Uram én mindenért hálát adok.

Imádom Szent Atyám dicső neved,
Te vagy a végtelen, nagy szeretet,
Kegyelmed ma ingyen adod,
Uram én mindenért hálát adok.”

Szabó István,
titkár, AMBSZ

Őszből tavaszba

Vadlibák hangjától
hangos most a lég,
zegzugos mintát kap
a bús őszi ég.
Búcsú-rikoltások
messze-messze szállt,
és köszöntik már a
melegebb hazát.
A csapat szép rendben
vé-alakban száll,
szárnycsapásuk szinte
egy-ütemre jár,
nyújtott nyakkal szemük
egy irányba néz...
Ismerik az utat,
ismerik a célt!

Így indultunk útnak,
így röpültük át
a virágos tavaszt,
az éltünk nyarat,
így jött el az ősz is,
— búcsút integet —
nem várjuk meg itt a
dermesztő telet.
Szívünk parancsára
mind elindulunk,
egy irányba tartunk,
közös az útunk.
Nem hagyunk mást hátra,
csak a tél fagyát,
és köszöntjük már a
melegebb hazát,
míg szemünk boldogan
csak felfelé néz.
Ismerjük az utat,
ismerjük a célt!

Oláh Lajosné

U.S. Postal Service STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Required by 39 U.S.C. 3685)			
1A. Title of Publication Evangéliumi Hírnök		1B. Publication No. 716300	2. Date of Filing October 1, 1991
3. Frequency of Issue Monthly		3A. No. of Issues Published Annually Twelve	3B. Annual Subscription Price 15.00
4. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Street, City, County, State and ZIP+4 Code) (Do not print)			
2800 Fordham Road N. E., Palm Bay, Florida 32905			
5. Complete Mailing Address of the Headquarters or General Business Office of the Publisher (Do not print)			
The Hungarian Baptist Union of America, Inc., 2800 Fordham Rd., N.E., Palm Bay, Fla. 32905			
6. Full Name and Complete Mailing Address of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not print)			
Publisher (Name and Complete Mailing Address) The Classic Printing Co., 9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102			
Editor (Name and Complete Mailing Address) Dr. Géza Herjeczki—1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI. 48146			
Rev. Joseph Novak—2212 So. Fremont Ave., Alhambra, Ca. 91803			
Managing Editor (Name and Complete Mailing Address) Ernest J. Kish—1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, Fla. 32905			
7. Owner (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given. If the publication is published by a corporation or other organization, its name and address must be stated. (Do not print)			
Full Name		Complete Mailing Address	
The Hungarian Baptist Union of America, Inc.		2800 Fordham Rd., N.E., Palm Bay, Fla. 32905	
8. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages or Other Securities. (If there are none, so state)			
Full Name		Complete Mailing Address	
None			
9. For Completion by Nonprofit Organizations Authorized to Mail at Special Rates (Form 3526 only) The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes (Check one) (1) Has Not Changed During Preceding 12 Months (2) Has Changed During Preceding 12 Months (3) Changed; publisher must submit explanation of change with this statement			
10. Extent and Nature of Circulation (Do not include circulation outside the United States)		Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	Actual No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
A. Total No. Copies (Net Press Run)		530	530
B. Paid and/or Requested Circulation 1. Sales through dealers and carriers, street vendors and counter sales		308	308
2. Mail Subscriptions (Postmaster: send no money)		308	308
C. Total Paid and/or Requested Circulation (Sum of B1 and B2)		308	308
D. Free Distribution by Mail, Carrier or Other Means Samples, Complimentary, and Other Free Copies		216	216
E. Total Distribution (Sum of C and D)		524	524
F. Copies Not Distributed 1. Office use, left over, unsolicited, spoiled after printing		6	6
2. Return from News Agents		0	0
G. TOTAL (Sum of E, F1 and F2—should equal net press run shown in A)		530	530
11. I certify that the statements made by me above are correct and complete		Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner (Do not print name)	

ELNÖKI JELENTÉS

1991. szeptember havában meglátogathattam országunk keleti részén élő testvéreinket, barátainkat és rokonainkat.

Kish J. Ernő

Örültem a testvéri találkozónak. Amerre jártam képviseltem a Konvenciókat és résztvettem a gyülekezeti szolgálatokban.

Először Bridgeportba érkeztem. Ott több összejövetelen vettem részt a Silliman Memorial Baptist Churchben. Ez a gyülekezet úgy a múltban, mint a jelenben is komolyan támogatja konvenciókat. Már tagjaik közt kevés a magyarok létszáma, de akik még ott vannak, azok az Úr hűséges szolgálói. Jelenleg egy ideiglenes prédikátor szolgál körükben, de van rá remény, hogy hamarosan az Úr kirendel számukra egy állandó lelkipásztort, aki továbbviszi a munkát. Kish Elemér, a Pénzügyi Bizottság Elnöke, a gyülekezet egyik vezetője tagja. A tagság összetétele ma már nemzetközi. Imádkozunk ezért a közösségért.

Utánna meglátogattam a New York-i Magyar Baptista Gyülekezetet. Örömmel értesültem a fejlődésekről. Egy vasárnap délelőtti istentiszteleten vehettem részt, ahol magyarul és angolul szolgáltam. Ez a gyülekezet több évtizeden át hirdette az Úr Igéjét, s úgy látszik, hogy még sokáig fogja tenni. Tagságuk túlnyomó része új amerikai. Hitben erősek. Sokat fáradoztak már az imaház szépítésén. Legtöbb munkát a tagok végezték. Ezért dicséretet érdemelnek. Sok régi, hűséges tag viszont hiányzott. Némelyek már az Úrhoz költöztek, némelyek viszont más gyülekezetekhez csatlakoztak. Szívvel imádkozunk, hogy az Úr egyesítse szíveinket, hogy az eddiginél is jobban szolgálhassuk Őt. Nagy öröm volt számomra együtt imádni Urunkat ezzel a kedves hívő csoporttal.

Ezenkívül volt alkalmam beszélgetni Dr. Austin Henry testvérrel, aki a New Brunswick (NJ) High Street Baptist Church lelkésze. Sajnos abban a gyülekezetben már nagyon kevés ma-

gyar testvér van. Ennek dacára továbbra is Konvenciónk tagjai maradnak és a kapcsolatot fenntartják velünk. Biztosítottam Dr. Austin-t, hogy tisztelettel emlékezünk meg rólok és imádkozunk értük. Tudjuk, hogy nem könnyű egy angol nyelvű gyülekezetnek, idegen nyelvű konvencióval, is kapcsolatot tartani. Dr. Austin és felesége jól van és szívélyes üdvözlőket küldik a konvenció testvérségének. Előre örülhetünk, hogy a mennyekben nem lesz többé fehér, fekete, angol, magyar vagy más különbség, mert az összes üdvözült együtt fogja dicsérni az Urat.

Mivel Novák László és Rózsi testvéreink is Konvenciónk régi tagjai közé tartoznak, őket is meglátogattam Londonberry, NH-ben. Palm Bay, FL-i otthonukból költöztek oda. Kedves vendégszeretetük megható volt. Ők is jól vannak és továbbra is érdeklődnek a Magyar Baptista Konvenció munkája felől. Imádkoztatok őértük is.

Aztán meglátogattam Palotai István és Margit tv.-ket Lebanon, PA-ban. Ez a kedves házaspár Floridában lakott, de munkahely változás miatt el kellett költözniük. Ők is jól vannak és már beépültek egy helyi baptista gyülekezetbe. Szívélyes üdvözlőket küldik mindenkinek és kéri, hogy imádkozunk értük.

Dr. Udvarnoki Béla és Ruby testvéreinkkel már utazásunk előtt állandó kapcsolatban voltam. De most úgy éreztem, hogy személyesen is meg kell látogatni őket. Erről a látogatásról egy másik jelentésben részletesen beszámoltam. Most csak annyit szeretnék mondani, hogy Testvérünk a javulás útján van és mindketten továbbra is kéri imatámogatásunkat.

Tulajdonképpen állandó kapcsolatban vagyok más távoli testvéreinkkel is. Ebbe beleérttem a Trenton, NJ-i, Sun City, AR-i, Cartaret, NJ-i, és más testvéreket, akik szerte az országban érdeklődnek a Magyar Baptista munka felől. Közénk tartoznak, ha messze is vagyunk egymástól és szeretjük őket. De sok levelet is írok sok régi Magyar Baptista barátainknak...

Remélem, hogy a közel jövőben a

többi gyülekezeteinket is meglátogathatom. Ha továbbra is hűségesen szeretnénk szolgálni az Urat, magyar testvéreink között, akkor szükségünk van minden egyes személy és gyülekezet támogatására és imájára. Ezért kérek mindenkit: *továbbra is imádkozzatok!*

Kish J. Ernő
elnök

Híradó

Dr. Udvarnoki testvér felől

Abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy 1991. szeptember 29-én meglátogathattam „Béla Bácsit”. Azt hiszem legjobban tudják, hogy Testvérünk néhány hónappal ezelőtt agyvérzést kapott, melynek következtében bal fele megbénult. Emiatt minden fizikai és még néhány szellemi munkát is abba kellett hagynia. Azonban a hosszas terápia meghozta a kívánt eredményt, mert Testvérünk most már tolokocsiban tud közlekedni a ház körül és már fel is tud állni. Szellemileg meg olyan éber, mint valaha! Kétségtelen, hogy a csodás javulás testvéreink imája, szerető feleségének ápolása és sok helybeli kedves barát támogatása következtében állt be.

Udvarnoki Testvér legnagyobb vágya most az, hogy az Úr adjon neki erőt negyedik könyvének befejezésére, melynek eddig csak felét írta meg. Kívánjuk, hogy a Mindenható adja meg kérését!

Búcsuzóban még arra kért meg „Béla Bácsink”, hogy továbbítsam hálás köszönetét mindazok felé, akik imájukkal, biztató leveleikkel és lapjaikkal támogatták nehéz óráiban. Kéri, hogy továbbra is imádkozzanak érte naponta.

Aki szeretne még írni neki a következő címre teheti: **Dr. Béla Udvarnoki, 609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855.**

Testvéri üdvözléssel: **Kish J. Ernő**

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség vasárnapja

December egyik vasárnapján gyülekezeteinkben tartunk szövetségi vasárnapot. Vagyis emlékezzünk meg azokról a testvéreinkről, testvérgyülekezetekről, akik hozánk hasonlóan, s velünk együtt szolgálnak, távol az óhazától, és mégis — többé-kevésbé — magyar baptista hagyományaink szerint.

Jelmondatunk ez lehetne: **Megmaradásunk az Úrban van!**

December elején, körlevélben még felkeressük ezzel kapcsolatban a lelkipásztorokat.

(Missz. Biz.)

~~~~~ SZENT CSALÓDÁS ~~~~~

(Amerikai úti beszámoló 2.)

Hogyan kerültem ki ide Amerikába? Elmondom röviden.

A régi rendszerünkben (Romániában) tiltották a külföldiek hozzánk jövetelét. A külföldről érkezők meg kellett gondolják, mit csinálnak. Akik fogadtuk őket, kellett számoljunk a következményekkel. Mégis voltak, akik vállalták. Egyszer Amerikából, Sacramento városból érkezett hozzánk egy lelkipásztor. Szolgált a gyülekezetben. Elbeszélgettünk. Mivel engem nem engedtek külföldre, csak Magyarországra, két évben egyszer (azt is nagyon nehezen, kihallgatások után), elmondtam ennek a testvéremnek, hogyha a Jóisten akarja, és lenne aki ebben segítene, befogadót küldene, akkor egyszer életemben szeretnék én is elmenni Amerikába, ahol már Romániából sokan vannak — románok is, magyarok is, akiket ismerek, akikkel együtt tértünk meg valamikor. Felírta a címet. Ez év februárjában újra eljött ez a testvér, hozta a befogadót és az ahhoz szükséges dolgokat. Nagyon örültem. Egy nagyon régi álmom, imám meghallgatását kaptam az Úrtól. Nagyon gyorsan mentek a dolgok. Egy hét alatt megkaptam a vízumot, jegyet és mindent. Óriási feszültséggel a szívemben készültem erre a látatlan, járatlan, hosszú útra.

Így indultam el június 7-én reggel Bukarestből. Elbúcsúztam családomtól, gyülekezetemtől, gyülekezeteinktől, abban a hitben, hogy ha e földön többet nem találkoznánk, a mennyországban találkozunk.

Jövök a látatlanba, messzeségbe, először életemben. Szárazföld és víz fölött. Csodálatosan szép minden. Fent az ég, lent a föld és a tenger kékje. "Nagy vagy, Te Isten, nagy a Te hatalmad" — énekeltem a repülőben. A nagyon jó az volt az utazásomban, hogy többeknek bizonyosságot tehettem az Úr Jézusról.

Megérkeztem Chicagóba. A repülőtéren Szabó István testvér várt. Kocsiba ültünk; haza érkeztünk. Nagyon kedvesen fogadott az egész család. Még akkor este elmentünk városnézésre.

Az első vasárnapot délelőtt és este a magyar gyülekezetben töltöttem, a délutánt a román testvéreknél. Régi ismerősekkel, testvérekkel találkoztam. Végül kipihentem az utazással, megérkezéssel kapcsolatos izgalmakat, fáradságot — testileg, lelkileg. Meggyógyultam, megújultam.

Másnap repülőre tett a testvér. Los Angelesbe mentem, ahol Novák József testvér, az alhambrai gyülekezet lelkipásztora várt. Kedvesen fogadott. Úgy láttam,

hogy nemcsak a házába, hanem a szívébe is befogadott, családjával együtt. Alhambra-ban egy hónapot, négy vasárnapot töltöttem. Ahogy teltek a napok, mindinkább összeszoktunk. Felmelegedtünk a Szentlélek által. Házi összejöveteleken és a gyülekezetben.

Ez idő alatt volt az amerikai baptista testvérek három napos közgyűlése. Az ország különböző részeiről érkeztek a testvérek. Úgy, ahogy otthon is egy vasárnap előtt, egy szolgálat előtt: félek, és remégek. Hogy lesz? Vajon lesz-e megtérés, megújulás? Az Úr Lelke munkálkodhat-e, függetlenül attól, hogy ki szolgál? Ez a feszültség volt bennem. A gyűlés pénteken imaórával kezdődött. A testvérek engem bíztak meg a szolgálattal. Ez is tetőzte a szorongást a szívemben. „Vessetek magatoknak igazságra; arassatok kegyelem szerint! Szántatok magatoknak új szántást” (Hóseás 10:12). Ez olyan ige, amelyikre meg lehetne térni, meg lehetne újulni — mindenkinek. Ha ez nem történik meg, én leszek az oka — terhelt a felelősség. Majd megkezdődött az imaóra. Utána imádkozások az ige szellemében. Így kezdődött a majd eltelt a három nap. Sok, régen nem látott testvérem hallgattam a szolgálatát. Kulcsár Sándor testvér, idős Herjeczki András testvér, Herjeczki Géza testvér, Novák József testvér, és sok más ismert és ismeretlen testvér tett bizonyosságot, hirdette a tiszta igét. Nékem is részt adtak a szolgálatból.

Sokan megkérdezték tőlem, mi a véleményem a három nap eltelté után? Hát, volt jó is. Szolgálatokból, imádkozásokból, énekekből. Érezhető volt a Szentlélek által az Úr Jézus jelenléte. De volt olyan is, ami kimaradhatott volna. Lehet, hogy jöttek oda betegen valakik, és úgy mentek el. Lehet, hogy jött oda valaki nem újjá születve és úgy ment el. Az Úr sokszor oda hozza elénk a lelki betegeket, a sántát, a vakot, a bénát — azért, hogy meggyógyuljanak, de sokszor úgy mennek el, ahogy jöttek. Én, aki e sorokat írom, először magamat vádolom ezért. És én ebből nem is szeretnék változni, amíg az Úr méltat, ezzel az érzéssel akarom Őt szolgálni. Amíg a gyülekezeteinkben van egy megtéretlen, egy közömbös, egy gondtalanul élő a Sionon, ne nyugodjak. Ne nyugodjunk Istennek szolgálói, míg nem győzelemre viszi Isten az Ő ügyét, és eljő felhőkkel és magához vesz bennünket.

Az ittlétem alatt több helyen is volt alkalmam megjelenni gyülekezetekben. Los

Angelesben magyar és román nyelvű baptista és pünkösdi gyülekezetekben, ahol igazán megtért hívó testvérekre találtam.

A legtöbb időt Novák József lelkipásztor testvérnél és Sipos Imre testvéreknél töltöttem. Szeretettel fogadtak. Nyilvánosan és házanként volt lehetőségem bizonyosságot tenni az Úr Jézusról. És megkérdezni személyeket, családtagokat, gyülekezeti tagokat az üdvösségük felől. Voltak, akik erre örömmel adtak alkalmat. Mások nem. Akikkel szót válthattam, imádkozom értük, hogy együtt legyünk az Úr Jézus érdeme által a mennyországban.

Majd Sakramentóba mentem, az engem meghívó lelkipásztor gyülekezetébe. Itt többször is kaptam alkalmat a szolgálatra, tolmács által. Életemben először szolgáltam 3000 tagú gyülekezetben. Valóban érezhető volt itt a Szent Szellem munkája. Megkérdeztem őket is: emelje fel a kezét az, akinek van üdbizonyossága. Nagyon sokan felemelték. Elmondtam ott is, hogy Amerika még nem a mi hazánk, csak itt megyünk át az igazi hazába, a mennyországba. Boldog voltam, hogy bizonyosságot tehettem egy ilyen népes angol gyülekezetben.

Voltam a román baptista és a magyar pünkösdi testvéreknél is. Minden helyen, ahova elvittek a testvérek, lehetőséget is adtak a szolgálatra. Családokat is látogattunk. Hétköznapi esténként családi áhítatokat tartottunk. A személyes intést is gyakoroltuk, aminek az lett a következménye, hogy a testvérek bocsánatot kértek egymástól, és rendezték dolgaikat az Úr előtt. A ránk következő vasárnap már érződött az imákban, a bizonyágtevésekben, hogy az Úr munkálkodott a személyes életükben és ez jó kihatással volt a közösségi életükre is. Az Úr a dicsőség érte.

(Folytatjuk)

**Szeretettel várjuk
a Cleveland és környékén élő
baptista testvéreinket valamint
testvéregyházainkat
magyar karácsonyi
ének-zenés ünnepélyünkre
1991. december 22-én**

**vasárnap délután 5 órakor a Magyar
Bethánia Baptista Gyülekezetbe
(4124 Stickney Road, Cleveland)**

Műsoron: énekkari számok, szóló- és duetténekek, vonósnégyes, zenekar és Betlehemes játék. Az előadás végén közös éneklés a zenekar kíséretével.
Kávészünet mellett társalgás.

Ruth Wright:

EGY SZŐTTES, SOK FONÁL

Amikor Chatto Lidia felhívott és megkért, hogy beszéljek ezen a találkozón, ezt a témát adta nekem: Egy szőttes, sok fonál — a 139. zsoltár alapján. Elkezdtem olvasni és újraolvasni a zsoltárt. Aki ismeri, emlékezni fog rá, hogy ez a zsoltár Isten tulajdonságairól beszél. Mindentudásáról és mindenütt jelenvalóságáról; erejéről, melylyel az ember életét szövi-formálja, valamint szíveket vizsgáló szentségéről.

A vers, amiről szólni kívánok, a 139. Zsoltár 13. verse:

„Bizony te alkottad veséimet; te takargattál engem anyám méhében.”

Mielőtt Isten alkotni kezdett volna, kellett hogy legyen valamilyen terve. Elkezdtem gondolkodni a szőttesről és az azt alkotó sok-sok fonálról. Odamentem a szekrényemhez, és kivettem belőle ezt a futót (terítőt). Sokszor használtam már ezt az asztalomon és sokszor megcsodáltam, de soha nem gondolkodtam azon, hogy miként vált ilyen széppé.

Amikor 1989-ban édesapámmal Magyarországra látogattam (ez volt az első látogatásom), lenyűgözött a sok szép kézimunka, amit az asszonyok készítettek.

Ahogy vizsgáltam ezt a terítőt, három dolog jutott az eszembe. Hadd osszam ezt meg veletek.

1. Kellett lennie egy tervező-szövőnek és egy tervnek.

2. Szükség volt különböző színű fonalakra.

3. A fonalakat valahogyan egytűvé kellett kombinálni (hímezni, szöni).

A mi életünk nagyon hasonlít egy szőtteshez.

Szeretném ma este e három terület mindegyikét érintve elmondani nektek, hogy Isten hogyan formálta az én „szőttesemet”. Bízom benne, hogy ti is elgondolkoztok majd életetek, vagyis Isten-tervezte „szőttesetek” fölül.

Tehát először is: Isten a szövőmester és neki van egy kész terve. A 139. zsoltár emlékeztet minket arra, hogy Isten előre tud mindent és terve van életünkkel. A Szentírás azt mondja, hogy gondosan és csodálatosan vagyunk alkotva. Ő formálta a mi bensőnket. Ő látta Dávid alakatlan (megformálatlan) testét. Tudja életünk napjainak számát, ismeri gondolatainkat és ismeri minden utunkat.

Amikor Istenre, mint az életem szövőmesterére gondolok, látni vélem a tervet és a szőtest is, amiből egyre többet fed fel előttem, miközben szövi azt tovább, csodálatos szőttessé.

Isten engem egy nagyszerű családba helyezett. Szüleim Magyarországról jöttek. Apám Miskolcra, anyám Nagyváradra. Van egy nővérem, akinek a férje pásztor Connecticut-ban. Lehet, hogy vannak, akik ismerik is őt: Rev. Rowe. Szüleim kiskoromtól fogva vittek az imaházba, imádkozni tanítottak és bibliai történe-

Ruth Wright misszionárius szolgálatát Vereckei Klára fordítja az alhambrai közgyűlésen

tekre. Egész fiatal voltam, amikor elkezdtem jönni ezekre a (magyar) közgyűlésekre.

Isten formálgatta a szőttesemet. Ifjúkorom csupa ragyogó, világos fonállal volt tele. Szüleim szeretete biztonságot adott nekem, vidám, boldog voltam velük. Tudom, hogy Isten helyezett ebbe a családba, Ő adott engem szüleimnek.

Nagyszerű vasárnapi iskolai tanítókkal is megáldott engem, akik Isten igéjére tanítottak. Gyermek és serdülőkorom egészséges körülményeit — ahogy most visszatekintek rájuk, rájövök, hogy Isten arra használta föl, hogy megértesse velem, hogy kicsoda Ő.

Hosszú évek óta tudtam már, hogy Isten létezik és, hogy szeret engem, de még úgy nem ismertem Őt, mint az én személyes, szerető mennyei Atyám. Évekkel később jöttem rá, hogy Isten azért teremtett engem, hogy dicsőítsem Őt és, hogy örvendezzek az Ő közelében. Gondoltál-e arra valaha is, hogy Isten azt akarja, hogy örvendezz őbenne? Elsegített addig a pontig, hogy rájöttem: Ő az én legjobb barátom, társam, apám. Isten terve jó és maradandó — figyeljétek meg, hogy e kézimunka anyaga erős, nem megy könnyen tönkremosás és használat miatt. A Biblia azt mondja, hogy Isten az Ő akarata által tart össze mindent.

Másodszor: A gyönyörű szőtest sok-sok színes fonál alkotja. Sötét, világos és

különböző színű fonalak. Ezek a fonalak rendszerint finom zsinórból készülnek, két vagy több szálból állnak. Mindezekre a fonalakra szükség van egy szép terítő elkészítéséhez. Nézzük csak meg, hogy néz ki a hátulja? Kissé zavarosnak látszik, igaz. És mégis, szinte hihetetlen, de még a fonákja is gyönyörű.

Volt néhány sötét fonál az életemben, amelyet Isten megengedett hogy az én kézimunkámba beleépüljön.

A középsikoláim befejezése után ápolónőnek tanultam. 23 éves koromban férjhez mentem egy a gyülekezetünkben való fiatalemberhez. Virginiába költöztünk, ahol egy baptista gyülekezet aktív tagjai lettünk. Ebben a gyülekezetben értette meg velem Isten, hogy ki is Ő valójában? Tudtam, hogy meghalt a keresztfán az én bűneimért, feltámadt a harmadik napon, most a mennyben van és egy napon vissza fog jönni. Azon kezdtem gondolkodni, hogyan is érintheti ez az istenismeret az én életemet? Mit jelent mindez személyesen nekem? Nos, Isten csodálatos terve volt, hogy beleszőtt életembe egy nagyszerű asszonyt, akit Isten arra használt, hogy megmutassa nekem, hogy Jézus Krisztuson keresztül személyes kapcsolatot akar velem. Ahogy tovább tanulmányoztam az Igét, egyre jobban megnyitotta szívemet és értelmemet. Megismertem a mennyei Atyát olyan csodálatosnak, amilyenek ma látom Őt. Ha még nem ismernéd Őt, hadd bátorítsalak, kérd, hogy mutassa meg neked önmagát.

Hamarosan azután, hogy az Úrnak ígértem az életemet egy nagyon sötét fonál tűnt fel. A férjem elhagyott, nem sokkal azután, hogy megtértem. Voltál valaha elhagyatott, kiábrándult? 27 évesen úgy tűnt, az életem gyorsan végetér. Isten fölhasználta ezt a sötét fonalat, összeszőtte néhány világos fonállal, hogy megtarthassa tervét. Isten azt a kiváltságot adta nekem, hogy Bibliaiskolába járjak, ahol valóban növekedhettem az Úrban. Az iskolában történt, hogy meghallottam az Úr hívását a missziómunkára. Miután átadtam magamat Neki és a kívánságaimat is az Ő kívánságaihoz igazítottam, lehetőséget kaptam arra, hogy a nyári szünidők alatt misszió-munkát végezzek Mexikóban, Nigeriában és Franciaországban.

Később megértettem, hogy Isten azt akarja, hogy térjek vissza Nigériába és ott munkálkodjak a törzsekben élő emberek között, tanítva őket Isten igéjére. Tapasztaltuk is, hogy sokan elfogadták Krisztust. Ápolónő voltam ekkor egy orvosi klinikán, s egyúttal az ottani Bibliaiskolában is tanítottam.

Egy másik ragyogó fonál az Isten ter-

vezte szöttekemben az volt, amikor Papua New Guinea-ba költöztem. A világ második legnagyobb szigete ez, ahol 3.5 millió ember él és 700 nyelvet beszélnek. Itt a „Gogodala” közösségben szolgáltam, mint ápolónő és Biblia tanító.

Harmadszor: Isten, a szövőmester, kezébe veszi a fonalakat és sodorja, szöv, kombinálja, hogy a terve folytatódjék. Papua New Guinea-ban egy ápolónő képző iskolában szolgáltam tanítóként és igazgatóként, valamint az ápoló munka vezetőjeként. Mindezek a feladatok növelték hitemet és bővítették Ige-ismeretemet. Szükségem is volt erre, hiszen bibliaismeretre oktattam az ápolónő tanulókat. A gyülekezetben énekkart szerveztem, sokakat tanítvánnyá tettem, és sok bemeztést éltem át.

Isten továbbra is szövő életem szövését.

1987-ben hazajöttem szabadságra, nem tudva, hogy mi lesz a következő feladatom, de Isten tudta. Betanítottam egy Papua New Guineából való ápolónőt az én korábbi ápolónőképző-igazgatói munkakörömről. Isten ekkor egy másik színes fonalat szőtt az életembe azáltal, hogy a „Pioneers” szervezet itthoni munkatársai közé hozott, oda, ahol jelenleg is dolgozom, mint a rövidtávú missziós vállalkozások (Short-Term Ministries) igazgatója.

A „Pioneers” egy hívő missziós társaság, akik Isten ígétjét tartják az élet zsinórmértékének. Az organizáció 13 éves, s én kezdettől fogva velük dolgozom. Feladatunknak tartjuk, hogy elérjük az 5 nagy elszigetelt embercsoportot: a muzlimokat, a hindukat, a buddhistákat, a kínaiakat és a törzsekben élőket. Pillanatnyilag több mint 210 észak-amerikai és 100 nemzeti misszionáriusunk van. Mindannyiuk közös vágya, hogy az evangélium eljusson a még ismeretlenségben élő emberekhez.

Mint a rövidtávú missziós szolgálatok igazgatója azon munkálkodok, hogy fiatalokat küldjünk a misszionáriusaink mellé, nyári munkára. Ezen a nyáron 62 fiatalot küldtem ki 9 országba. Magam is hamarosan útrakelek Indonéziába, ahol Sundanese muszlimok között fogunk dolgozni. Thaílandba is elmegyek azután, ahol buddhisták között végzünk misszió munkát.

Szolgálatomat egy költeménnyel (a fordítás nincs meg, szerk.) és egy igeverssel szeretném befejezni:

„Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyűjtött világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlása végett” (2Kor 4:6).

Az Úr áldjon meg benneteket.

(ford: HGné)

Árvaház Magyarországon

Olvasóink közül többen is találkoztak a nyáron Herjeczki András testvérrel. A Táborban és Alhambrában is megosztotta némelyekkel azt az indítatását, hogy a régi, elkobozott baptista árvaházat újra meg kellene nyitni. A Béke-hírnök október 6-i számában „Megtörténtek az első lépések” címmel rövid beszámolót találtunk arról, hogy hol tart ez a kezdeményezés. Bizonyára bennünket is érdekel ez az ügy, ezért átvettük az egész cikket. Az írás végén említett alapító okiratot és támogatási szándéknyilatkozatot a detroiti lelkipásztortól is kérhetjük.

(h)

A hajdan volt baptisták árvaházának emlékét idézte fel 1991. szeptember 15-én a Wesselényi utcai gyülekezet, amikor egy Gyermekotthon Alapítvány létrehozására gyűltek össze.

Hetényi Attila, a gyülekezet lelkipásztora az És 1:17 versével nyitotta meg az alapító közgyűlést: „Tanuljatok jól tenni, törekedjétek igazságra, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét.”

Az alapítványt a közgyűlés: „Lídia Gyermekotthon Alapítványnak” nevezte el.

Az alapítvány célkitűzését az alapító okirat így fogalmazta meg: „A lehetőség szerint minél több árván maradt, vagy más ok miatt rászoruló kisgyermek gondozásának és keresztyén szellemben való felnevelésének biztosítása. Ennek érdekében a Szentírás elvei szerint működő gyermekotthont kívánunk létesíteni és működtetni. Ehhez gyülekezeteink, testvériségünk és minden más jószándékú egyén és szervezet áldozatvállalására számítunk. Szeretnénk a gyakorlatban is megvalósítani azt, amit az Úr Jézus mondott: „aki az ilyen kisgyermekek közül egyet is befogad, az én nevemért, az engem fogad be...” (Lk 9:37)

Az alapítvány hitelvi kérdésekben a Szentírást, illetve a Magyarországi Baptista Egyház Hitvallását követi... Gyakorlati működésében nyitott, tehát felekezeti és mindazok szolgálatára áll, akik arra rászorulnak és azt igénylik.

Az alakuló közgyűlésen pénzt senkitől nem kértünk és nem fogadtunk el. Viszont a Lk 14:28-30 szellemében szándéknyilatkozatokat kértünk, amit csak a törvényes bejegyzés után a lehetőségekhez képest kérjük teljesíteni.

A nemes célú alapítványhoz a csatlakozási lehetőséget továbbra is nyitva tartjuk. Alapító okiratot és támogatási szándéknyilatkozatot, központi irodánkban a titkárnő testvér szívesen ad bárki kérésére.

(Békehírnök)

Herjeczki András

A vagyonszerzés ördöge nem pihen meg soha.

August at Bethesda

The north side of Bethesda sits on a small rise above Turkey Creek where presently the banana trees are producing large delicious fruit. In the front of the main building, the property between the Malabar House and the Palm Bay House, leads to an open field with hundreds of colorful wild flowers. In the heart of the property stands a live oak reported to be over 100 years old. There is a portion of this property being measured and readied for a 14' gazebo to be constructed in memory of Harriett Waugh. Mrs. Waugh was a resident from July, 1979 until the date of her death in March of this year. Since she loved the outdoors, she bequeathed to Bethesda through her Executrix Ethel Kish, the sum of \$4,545.85 to cover the cost of a useful structure in the design of a gazebo. Her wish was for others to enjoy the open areas between a fringe of trees and decorative bushes. This will be located directly across from the indoor activities and will become part of the hub at Bethesda.

As the days rush by, there are daily physical and psychological challenges which confront our residents. We have had several family visitors which always makes the residents a bit more lighthearted. Together with the seven birthday celebrations this month, we were delighted to celebrate with Mr. and Mrs. John Bishop, their 63rd wedding anniversary. They are committed Christians who faithfully attend church and Mrs. Bishop volunteers to teach the English Sunday School class with Mr. Ernest Kish and Mrs. Eliza Wing on a rotating basis. We are most grateful to these special folks for being an integral part of Bethesda.

For the past few months, one of our resident Mrs. Minga Gardner, has taken on the important office of contacting those of our people who are admitted into the hospital for sundry reasons. She talks with them by phone and addresses cards to be sent to the patient and signed by each dweller. She reports daily to the office concerning conditions of their health and these reports are correct and up-to-date. All our residents find this link a quick way of knowing how their friends are progressing. Our visits to the hospital and communications with family assure the residents we do care and wish them to return as quickly as possible. It is always a stressful time for the residents to be separated from their friends but we do trust these forms of communication do assure them of our love.

This month we start listing the work to be completed with reference to the outer buildings. There is equipment to repair, painting to be done, re-arranging of furniture and replacing unrepairable furniture to spruce up the tourist homes for our very special winter visitors. All of this extra work is sandwiched between the emergencies that arise in the course of a workday. We are most thankful for the knowledgeable maintenance men, the housekeeping staff, the dietary crew, the certified nurse's aides and office staff who keep Bethesda a smooth operation. There are seventy people who oversee most of what is done and we are happy they have good eyes, ears and mind to remind us all when even a minor job needs attention. Their input shows us they can make decisions and care what is being done. They are remarkable co-laborers.

We invite you to include a visit to Bethesda if your plans are to visit Florida. A warm welcome will await you. God bless you all richly.

Ernest Cziraky
Administrator

August, 1991 Contributions

Mr. and Mrs. Nicholas Biro	\$25.00
Estate of Harriet Waugh	4,545.85
Mrs. Ruth Kish	15.00
Leny Wursthorn	10.00
Mr. and Mrs. Zoltan Szabo	100.00
	\$4,695.85
In honor of Ida Kantz	
by Joy Sunday School Class	
Central Baptist Church	28.00
In loving memory of Steve Toth and	50.00
in loving memory of Moses Gombkoto	100.00
by Mrs. Mary Gombkoto	178.00
Total	\$4,873.85

September at Bethesda

With the hymn writer Adelaide A. Procter in the year 1858, we join in saying:

"My God, I thank Thee who hast made the earth so bright / So full of splendor and of joy, beauty and light; / So many glorious things are here, noble and right."

The months of September brings a bright array of flowers, bushes and new growth throughout the Bethesda complex. The hot baking sun gives way to lower temperatures and gentle breezes. Each new day, we see more of the residents venturing outdoors and with the Gazebo just across from the activity center, this will add a most pleasant place for those who enjoy the outdoors after supper without having to be concerned about mosquitoes. We have heard many compliments concerning the beauty of this addition and we are grateful to those responsible.

It was an honor and privilege to have as our guest, Rev. Dr. Amare Kassaye

from Ethiopia. Dr. and Louis Kali who host our weekly Bible Study invited this friend to speak to our residents, Rev. Dr. Kassaye attended seminary in Budapest and was sponsored by the Hungarian Reformed Church. This past summer, The Rev. Dr. Kassaye received his law degree. His stirring testimony of how God directed his daily walk and his entire life was received with great enthusiasm by those in attendance. Those who wish to learn more about this gentleman, please contact me.

The Palm Bay Veterans of Foreign Wars Woman's Auxillary presented Bethesda with an American flag to replace our old one. Mrs. Shirlee Green and her assistant are pictured herein during the initial flag ceremony. We are thankful to these volunteers who remember Bethesda even without asking.

At the present time, The Home is at full capacity for which we thank the Lord. From time to time, some former residents return to Bethesda in order to give family caretakers some vacation time. This has been the case this month and the month of October will bring another fine gentleman, after a year's absence.

We appreciate so much your letters, prayers and financial support which is the lifeline of this ministry and which binds us together as we serve in our individual capacity. We invite you to visit with us during the coming months. This is a beautiful place and our residents enjoy talking with you.

God bless you one and all most richly.

Ernest Cziraky
Administrator

Contribution — September, 1991

Mr. & Mrs. John E. Haydn	50.00
Rev. & Mrs. A. Barton Brown	50.00
Ruth Kish	15.00
Mr. & Mrs. Fred Baker	15.00
Mr. & Mrs. J. Adames	50.00
Anonymous gift	200.00
Total	\$380.00

ÁLLÁSFOGLALÁS

**Nekem nem kell más út, csak a Krisztusé,
és nem kell a fény sem, ami nem az Övé.**

**Rügye a tavasznak, virága a nyárnak,
nekem a legszebb szépsége Arcának.**

**Lehullt avar Mellette minden szépség,
Lelkemnek halálon szava a reménység!**

**Nekem nem kell más út, csak a Krisztusé,
és nem kell a fény sem, ami nem az Övé!**

Venyercsán László

Közös kincsünk — a Biblia Biblianap — november 17.

Csatlakozzunk a bibliatársaságok által meghirdetett Biblianaphoz. November 17-én, vagy egy alkalmasnak ígérkező vasárnapon ne csak az ígértetés textusa legyen a Szentírás egy szakasza, hanem legyen az egész napunk központi gondolata az Isten Igéje.

Vegyünk részt a Biblia terjesztésének szép és áldozatos munkájában is.

Müller Henrik: *A Biblia Isten Igéje* című könyve két részletével köszöntjük az idei Biblianapot:

Alig van még egy könyv a világon, mint a Biblia, mellyel oly sokszor vitába szálltak. A cinikus francia filozófus, Voltaire mondotta egyszer: „Száz éven belül a kereszténységet eltörlik. Azután már csak a múzeumokban lesznek Bibliák”. Mikor azonban halálát érezte közeledni, szeretett volna Istennel és az egyházzal megbékülni, mivel nagyon félt a haláltól. Barátai azonban nem engedtek hozzá lelkész. Így kétségbeesetten halt meg. Azóta több mint száz esztendő telt el. A ház, amelyben egykor lakott, most a genfi Bibliatársulat raktárául szolgál és minden emelete tele van Bibliákkal. Voltaire halott, de a Biblia él.

Hogy mire képes az Ige, azt egy fogházi lelkész alábbi levele is mutatja:

„Egy halálraítelt és ma kivégzett ember üdvözlését tolmácsolom. Áldott szolgálót végezhet a nyomtatott Ige. Elmondom önnek egy rablógylkos utolsó éjszakáját. Kivégzése előtt tizennégy nappal néhány evangéliumi irat az Úrhoz vezette. Halála előtt néhány nappal megkérdezte, vele tölteném-e az utolsó éjszakát. Igen — választam.

„Lenne még egy kívánságom. Nagy örömmre szolgálna, ha még egyszer együtt olvasnánk majd Igét és utána úrvacsorát vehetnénk”. Az úrvacsora után még közösen imádkoztunk. Én azért könyörgtem, hogy az Úr adjon neki erőt a nehéz úthoz. Aztán a rablógylkos imádkozott. Megragadó volt, ahogy a feleségéért, gyermekeiért, hozzátartozóiért és végül áldozatának feleségéért könyörgött. Azután felkelt, fejemre tette kezét és érttem imádkozott. Abban a pillanatban nem is gondoltam arra, hogy rablógylkos. Az volt az érzésem, mintha most szentelték volna fel a szolgálatomra. Azután megkérdezte: „Mennyi idő van még a kivégzésig?” Megmondtam neki, mire így szólt: „Akkor még énekeljünk el egy éne-

ket, az utolsót ezen a földön." Ezt énekel-
tük:

„Amint vagyok, sok bűn alatt,
De mert hallom hívó szavad,
S mert értem áldoztat magad,
Bárny Jézus, jövk.”

Azután kikísértem őt a vesztőhelyre.
Mégegyszer kezet nyújtott és ezt mondta:
„A viszontlátásra — Jézusnál, a dicsőség-
ben!”

*

**A Biblia mindannyiunk közös kincse.
Olvassuk, terjesszük!**

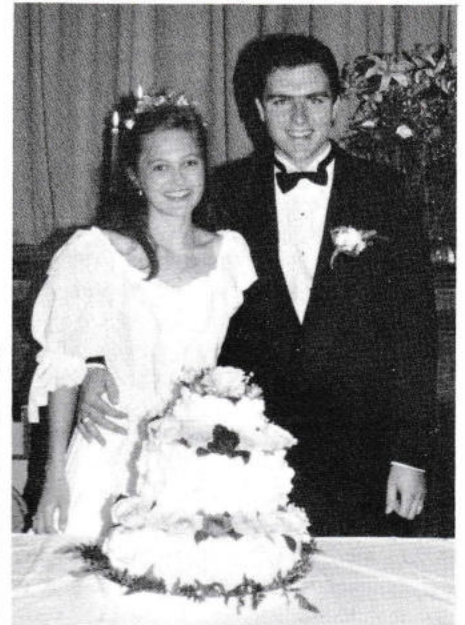
(h)

GYÜLEKEZETI HÍREK

CLEVELAND

The Hungarian Bethany Baptist Church
Lelekipásztor: Dr. Fazekas László

Szeptember 14-én menyegzői Istentisz-
teleten vettünk részt. **Fazekas Zsuzsa** és
Csompó Ferenc kötöttek örök hűséget
egymásnak. A gyülekezet, az ismerősök és
barátok mind együtt örültünk az új párral
és a szülőkkel. Igét hirdetett ez alkalom-
mal **dr. Herjeczki Géza**, detroiti lelekipász-
tor, majd a hűség fogadásánál Zsuzsa édes-

Az ifjú pár

apja, **dr. Fazekas László** lelekipásztorunk
olvasott igét és imádkozott. Kívánjuk Isten
áldását az új párra, és azt, hogy maradjon-
nak hűséges gyermekei az Úrnak szolgál-
va őt a gyülekezetben és a hétköznapi-
ban.

Augusztus 11-én* gyülekezetünkben
volt **Nagy Károly** testvér Erdélyből. A
következő hetet családoknál töltötte. Ige-
hirdetésében, biznyságtévesztésében és szemé-
lyes beszélgetésekben hangsúlyozta a meg-
békélést, a szeretetet és Istennel és ember-
társainkkal való rendezett jó kapcsolatot.

Szeptemberben és októberben a gyüle-
kezetben nagy munkálatok folytak: ab-
lakcsere, „siding”-golás, beton törés, föld
eltakarítás, belső festés, takarítás. Ennek
a munkálatnak az eredménye az lett, hogy
felújított gyülekezetben szolgálunk felújít-
ott szívvel. Ez idő alatt lelekipásztorunk
többször hangsúlyozta, hogy ne csak az
építőanyag törmelékeket hordjuk el, ha-
nem azokat a romokat is, amelyek a szí-
vünket terhelik, és megakadályoznak az
előrehaladásban. *

Az utolsó három hónapban két új csa-
lád érkezett közénk. **Pácsó Sándor**, fele-
ségével **Margittal** és két gyermekével **Sa-
nyikával** és **Melániával** jöttek a zilahi gyü-
lekezetből. A másik család is Zilahról jött
két héttel később. **Balla Árpád**, felesége
Ilonka és három lánya: **Andrea**, **Beáta** és
Anita, is a mi gyülekezetünkkel kerestek
menhelyet. Testvéreink végleg jöttek kö-
zénk és a gyülekezet tagjai szeretettel fel-
karolták őket és segítették. **Lakatos**

Az irigy testvérek

(IMÓZES 37:1-20)

Az irigység kitűnő melegágya a gyil-
kos indulatoknak. József bátyjainak
irigységét sokféleképpen magyarázhat-
juk, de — sehogyan sem igazolhatjuk.
József engedelmessége vitán felül áll.
Nemcsak atyjának, hanem testvéreinek
is szolgált. A rossz hírek hordozására
testvérei adták meg az okot. Az pedig,
hogy Jákób jobban szerette őt, mint a
többi gyermekét, az apára vethetne in-
kább homályt, mintsem a fiúra. A test-
vérek irigységének igazi alapja József
különb lelkisége volt, amelyet sem
megérteni, sem elhordozni nem tud-
tak. Az apa kitűntető szeretete gyűlö-
ltre ingerelte József testvéreit.

Ez a gyűlölet még csak olyan „befe-
lé” ható csendes parázs volt. Kifelé a

jó szót vette el tőlük. A gyűlölet első
állomása: elvesz a jó szó, a kedvesség,
és helyébe durvaság, haragos beszéd
lép. Ki tudja, mennyi gonosz csipke-
lődés, megalázó kijelentés hangzott
József felé? Hiszen a bántások kifeje-
zésére hatalmas szótárt szerkesztett a
Sátán.

József különös álma fokozta a gyü-
löletet. Isten kegyelmének első állomá-
sa volt ez az álom a Jákób családja
felé. A jövő csodás eseményei össze-
függésben voltak az álommal. A máso-
dik álmolátás már a szülőket is érintet-
te. Jákóbot gondolkodóba ejtette, a
testvéreket pedig irigységre indította.
Egész szívüket betöltötte ez a sátni
indulat. Irigyleték Józsefet különb vol-
táért, a ruháért, az álmokért. Úgy lát-
szik nemcsak a hatalmasok, a na-
gyok, de a „testvér” is tud engesztelhe-
tetlenül irigylelni. Az Úr Jézus a gyűlö-
ködőt gyilkosnak mondja. József báty-
jai nagyon lecsúsztak, irigykedtek,
gyűlölködtek, s így érthető, hogy a
gyilkosság gondolatáról sem riadtak
vissza. Nem az ártatlan „kis József”
bántotta őket, hanem az álmokból ki-
bontakozó nagy uralkodó... Heródes
sem a betlehemi csecsemőt, hanem a
csecsemőben testet öltött hatalmas ki-
rályt irigylette. Nem attól félt, hogy a
gyermek elveszi trónját, hanem attól,
hogy a gyermek felnő és hatalomra
jut... Inkább megölni őt kicsi korban,
mint később rettegni tőle. József test-
vérei is így döntöttek, de Isten a nagy
gonoszszágot is jóra fordította...

„Távozzál a büntől messze, messze
el!...”

Újszászi Illés

Fordította: Áprily Lajos

Megjelent a „Lelki Élet” 1951. február 1-i számában.

Pierre Corneille:

„Szólj, szólj hozzám, Uram...”

„Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgál hallja szódat!”
Így mondom, mert magam rég annak érzem.
Hadd járjak utadon, hadd várjam égi jódat
Hű szívvel szüntelen, hű szívvel szüntelen.

Adj Lelkedből erőt, hogy értem és szeressem
Elrendelt utamat s minden parancsodat.
Egy vágyat hagyj nekem: hogy halljam és kövessem
Szent igazságodat, szent igazságodat.

Nincs oly tudós sehol, ki megtanít utadra,
A bölcs nem fejt meg törvényedet sohsem;
Te fejt meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja,
Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.

Te nagy csodáidról bár fennszóval beszélnek
És fennen hirdetik felséges rendedet,
Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig ha érhet,
De szívig nem mehet, de szívig nem mehet.

Szólj, szólj, én Istenem! — szól hangodból a jóság,
A lelkem megfeszül s a hallásban segít,
És szódban meglelem az örökkévalóság
Jó édességeit, jó édességeit.

Szólj és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek,
Szólj, hogy legyen szavad ir s gyógyító erő;
Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhessen,
És mindörökre nő, és mindörökre nő.

György testvér és felesége **Ibolya** Bikalról (Kalotaszeg), valamint **Molnár József** testvér és felesége **Piroska** Nagyváradról érkeztek látogatóban gyermekeikhez. Akár itt maradnak, akár visszamennek, kívánjuk Isten áldását életükre.

*

Október 11-én Mészáros Béla testvér és felesége **Rose** testvérnő töltöttek egy hét végét gyülekezetünkben. Ők itt született magyarok, ezért törve beszélnek a magyart. Bevallották nyolcvan éves fejjel, hogy írni és olvasni magyarul az elmúlt 8 év alatt tanultak meg. Testvéreink a pünkösdi gyülekezetek misszionáriusai. Mi is hálát adunk azért, hogy rajtuk keresztül Isten üzent. Imádkozzunk azért, hogy gyülekezeteinkben is induljanak el a fiatalok az Úr munkájába.

*

Október 14-én a Déli Baptista Szövetség keretében működő észak-ohioi gyülekezetek tartották meg évi közgyűlésüket és erre az alkalomra hívták meg énekkarunkat. A meghívást elfogadtuk, és szívesen énekeltünk magyarul amerikai testvéreinknek és az Úr dicsőítésére.

*

Október 27-én ökumenikus Istentiszteleten vettünk részt a nyugat-oldali evangélikus templomban. Jelen voltak **Bernhardt**

Énekkarunk énekel a Reményik Sándor irodalmi esten

Béla evangélikus, **Kálmán Szabolcs** református, **Lukácsi László** református és **dr. Fazekas László** baptista lelkipásztorok.

Bevezető imát mondott **Nt. Bernhardt Béla**. A reformációra emlékeztet igehirdetésben **dr. Fazekas László**, azután pedig **Reményik Sándorra**, erdélyi költőre emlékeztünk születésének 100. és halálának 50. évfordulóján. **Nt. Lukácsi László** részleteket olvasott fel Reményik Sándor életével kapcsolatosan. Különböző témakörök szerint hangzottak el versek. Ezek a

témák: Reményik kapcsolata Istennel, valamint önmagáról, harca népéért, harca a betegségben gyógyulásért. **Szentkirályi Ödön**, aki személyesen ismerte Reményiket, elmondta a költővel kapcsolatos élményeit. Gyülekezetünk versekkel járult hozzá ez alkalomhoz, valamint énekkarunk is többször énekelt.

Reményik Sándor szavaival zárom beszámolómat: „Legyen az erdő bármilyen setét, csak el ne engedjük egymás kezét.”

Nagy O. Judith

TORONTO

Első Magyar Baptista Gyülekezet Lelkipásztor: Oláh Lajos

Október 5-én örömmünnepe volt a gyülekezetnek: **Weisz Péter** és **Dicker György** menyegzője. Két fiatal testvérünk életútja két különböző irányból indult el, végül mégis közös lett a sorsuk. Családjuktól messze szakadva, magánosan települtek ki Kanadába, ahol nekik is meg kellett küzdeniök a kezdeti nehézségekkel. Elmondhatjuk, hogy mégsem voltak egyedül, mert az itt élő rokonok szeretetén kívül körülvette őket a testvériség szeretete is, a gyülekezetben lelki otthonra találtak. Péter már évek óta aktív, szolgáló tagja gyülekezetünknek, Györgyi is kész a szolgálatra. Menyegzőjükön úgy éreztük, mintha saját gyermekeink örömeiben osztoznánk. De eljöttek erre az alkalomra Magyarországról a szülők is: **Dicker György** és felesége, valamint **Weisz Péter** édesanyja. A menyasszonyt édesapja vezette be az imaházba, útjukra két kisleány: **Katona Eszter** és **Oláh Zsuzsika** hintette a virág-szirmokat. A gyűrűket **Csercsa Tomika** vitte. Ünnepi szolgálattévők voltak még: **Gál Virág**, **Marilyn Waud**, **Katona Géza** és **Burzuk Attila**.

Ünnepi beszédet **Oláh Lajos** lelkipásztor mondott az efézusi levél alapján, majd

imádságban kért áldást a házasságkötésre. A kicsinyek nevében **Csercsa Tomika** mondott köszöntőverset, a család nevében **Gál Gaszton**. Az ifjúság énekkel köszöntötte őket, előtte **Oláh Imre** idézte az igé-

Az ifjú pár a szülőkkel

ből az ének szavait: „Ahová te mégy, én is oda megyek...” A gyülekezet egy Bibliát ajándékozott az ifjú párnak, amit **Oláh Lajosné** adott át, igei jókívánságokkal. **Krasznai Béla** hegedűszólója, az orgonajáték és az énekkar szolgálata tették ünneplésebbé ezt az alkalmat.

Ezen a helyen is kifejezzük szívünk ki-

vánságát: Isten áldása legyen testvéreink közös életútján, s most már együttesen is legyenek áldására a torontói gyülekezetnek.

*

Október 13-án gyülekezetünk hálaadónapot ünnepelt. Örömmel készültünk erre az alkalomra, de az Úrtól kapott áldás minden várakozásunkat felülmúlta.

A napsugaras reggel, a természetben láttott „szép őszi oltár”, az imaterem gazdagon és díszesen megrakott asztala is már hálára indították szívünket, s ezt csak fokozták az ünnepi szolgálatok, a reggeli imaórától kezdve a délutáni istentisztelet végéig.

Az igehirdetés szolgálatát **Oláh Lajos** lelkipásztor végezte, délután az 50. zsoltár alapján. Ifjú testvéreink szolgálatai, melyeket **Tóth Győzőné** vezetett, rámutattak arra, mennyi mindenért lehetünk hálásak: a termésért, a lelki áldásokért, a közösségért, örömeinkért és bánatunkért, szerető testvéri szívekért. Megérintette szívünket, hogy milyen drága értékek ezek nekünk, messziről jött embereknek, akik közelvaló testvérekké lettünk Krisztus által. És külön hálát adunk azért, hogy örömeinket sok testvérrel oszthattuk meg, a zsúfolásig

megtelt imaházban. A versek mellett az énekkar szolgálata tette ünnepivé az alkalmat.

Vendégeink közül legmesszebből Zeke Zoltán testvér és felesége jött, New York államból, akiknek a távoli gyülekezet és a tábor pótolja a nélkülözött testvéri közösséget.

A tábor, — régi szokás szerint — ezen a Thanksgiving Day-n is (hétfőn) meglátogattuk. Ezen a napon szoktuk előkészíteni az épületeket a télre. Az idei őszen, amíg az időjárás engedi, felújítási munka és épít-

kezés is folyik ott. Jóleső érzéssel emlékeztünk vissza az ott töltött, áldásos nyári napokra.

Megemlítjük még, hogy gyülekezetünk határozata szerint, az idei hálaáldozatokat az erdélyi testvérek és a jugoszláviai menekültek megsegítésére szeretnénk fordítani. Az összegyűjtött adományokat a lelkipásztor testvér személyesen viszi el rendeltetési helyére, összekötve azt hazai utazásával.

„Menjete be kapuin hálaadással, tor-nácaiba dicséretekkel!”

által, közel 70 éves korban. A gyülekezet csendes, hűséges tagjai voltak. Tallós testvérnő férje halála után egyedül élt. A gyülekezet volt az egyetlen támasza.

Betegsége idején különösen rászorult gondviselője, Jakab Bálintné és a gyülekezet szeretetére. Halála előtti héten még meglátogathattuk észak Michiganban. (Az októberi számban fényképet is közöltünk erről.) Detroitban temették el. Legyen emléke áldott. **HAG**

BODA MIHÁLY

Váratlanul érte gyülekezetünket az a hír, hogy Boda testvér hirtelen elköltözött az Úrhoz. Szerda este történt, hogy Istentiszteleten a lelkipásztor testvér hangsúlyozta, hogy úgy élünk és úgy ápoljuk a testvéri kapcsolatainkat, mintha még ma meghalnánk.

Boda testvér nem tudott résztvenni ezen az istentiszteleten, hanem ez idő alatt kiment egy kicsit, mert rosszul érezte magát. Míg a virágokban gyönyörködött, jobbnak látta, ha ledőlt egy kicsit. S ekkor hangzott el utolsó szava: „Végem van”.

Mihály bácsi 1916. július 2-án született a szilágymegyében lévő Diósd nevű községben. Hítre akkor jutott, amikor már házasságban élt Juliska névvel. Két gyereke: Jolán és Ferenc fogadták el az Urat előbb, és őket követték bemeiítésben is a szülők és harmadik gyerekük Mihály.

Boda testvérek három éve jöttek gyermekeikhez Clevelandba. Azóta a gyülekezetünk hűséges tagjai. Ez év májusában ünnepelték házasságuk 50. évfordulóját. Boldogok voltak a családdal együtt, de mindig megemlékezett a még Magyarországon élő fiáról és annak családjáról.

Halála előtti vasárnap emlékeztünk meg a gyülekezetben azokról, akik júliusban ünnepelték születésnapjukat. Ő is köztük volt 75 évesen. Ugyanezen a vasárnapon Mihály bácsi vezette az imaórát, a Jób könyvéből olvasva azt az igét, hogy „Mert tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára porom felett megáll.”

Temetésén, augusztus 10-én lelkipásztorunk, dr. Fazekas László, az erdélyből közöttünk lévő Nagy Károly testvér és a gyülekezet előljárói szolgáltak.

Gyászolják öt felesége Juliska, gyermekei: Jolán, Ferenc és Mihály, és azok családjai, népes számú rokonság itt és Erdélyben, valamint az egész gyülekezet.

NOJ

VASÁRNAPI ISKOLA

November 17.

PÁL AGRIPPA ELŐTT

ApCsel 26:1-8, 22-29

Előzmények. Pál, mint olyan zsidó, aki nem hitt Jézusban, gyűlölte azokat, akik hittek benne. Erőszakos üldöző volt. De nem volt boldog. Az Úr Jézusnak az a mondása, hogy nehéz néked az ösztön ellen rugódoznod, jelenthette azt is, hogy Pál szenvedett, a lelkiismerete nem volt nyugodt. De tette, mert úgy vélte, ez a kötelessége. Amikor pedig hítre jutott, őt üldözték a nem hívó zsidók. Életére törtek, ösz-szeszküvést szerveztek ellene. A római katonák mentették ki kezeik közül. Átvitték Czézareába a negyedes fejedelem székhelyére. Félix, a kormányzó érdeklődött a Pál ügye iránt, de nem tett lépéseket. Börtönbe záratta abban a reményben, hogy váltságdíjat ajánlanak fel. Ez nem történt meg.

Két év múlva Félixet Festus váltotta fel. Pál még mindig a börtönben volt. A zsidó vezetők kérték, hogy vi-tesse vissza a zsidó tanács elé, de Pál nem akart Jeruzsálembe menni, mert tudta, hogy kiűjulna az összeesküvés. Ezért mint római állampolgár a császár-ra apellált, a császár elé kívánt állni. Festus olyan helyzet elé került, hogy a császár elé kellett küldenie valakit, aki nem vétett a római jog ellen.

Ekkor jött Agrippa meglátogatni az új kormányzót. Agrippa egész Palesztina királya volt. Festus úgy vélte, hogy Agrippa tud segíteni a vád összeállításában, a kíséző levél megírásában. Ezért akarta Pált Agrippa előtt kihallgatni. Agrippa kész volt meghallgatni Pált. Ismerte a zsidó szokásokat és sokat hallott a keresztyének felől. Egész családja belekeveredett ebbe az ügybe.

A nagypapja ölette meg a gyermekeket Betlehemben. Egyik nagybátyja fejeztette le Keresztelő Jánost. I. Agrippa ölette meg Jakabot. És most itt van ő, II. Agrippa. Agrippa jól megértette Pált. Pál viszont szívesen mondott védő beszédet, mert ez alkalom

AKIK ELMENTEK

RUSZKAI GYULA

A hazahívó szót váratlanul érkezett betegség és hosszú szenvedés után június 9-én hallotta meg. Ruszkai Gyula 1921-ben született Gálospetriben. Gyermekkorában a családdal együtt a baptista gyülekezetbe járt. Később reformá-

tus lett. 1983-ban, özvegyen, otthon hagyva fiát, menyét és két unokáját kivándorolt Amerikába. A Detroiti Gyülekezetben rokonok és testvérek között talált új otthonra. Megnősült, s feleségével (szül.: Mary Bartók) együtt rendszeresen látogatta gyülekezetüket.

Váratlan betegsége tanítás volt számunkra is. Sokat imádkoztunk érte. Az Úr fölépítette annyira, hogy eljöhett még az imaházba, és bizonyosságot tehetett. Betegsége rövid idő után újra rosszabbra fordult. Az óhazából meglátogatta fia és egyik unokája. De nem csak vele találkoztak ittlétük alatt, hanem az Úr Jézust is elfogadták.

Gyászolja özvegye, valamint az óhazában és itt élő rokonai. Az Úr vigasztalja meg őket!

TALLÓSY MIHÁLYNÉ

Tallós Mihályné (szül.: Bretus Mária Magdolna) 1910-ben született Újkécskén (Magyarország). 1957-ben jött az Újvilágba. Két évvel azután házasságot kötött Tallós Mihállyal. A Detroiti Gyülekezet rendszeres látogatói voltak. Megtértek és egyszerre merítkeztek be 1977 júniusában Herjeczki András lelkipásztor

volt arra, hogy bizonyosságot tegyen Jézusról, személyes hitéről.

Festus az egészből annyit értett, hogy Pál a sok tudománytól megőrült.

A tarthatatlan vád. Pál farizeus volt. A farizeusok hittek a feltámadásban, amit Pál hirdetett. Az ellentét abban volt, hogy a zsidók nem hitték, hogy Jézus feltámadt. Először Pál sem hitte. De miután Jézus neki megjelent személyesen győződött meg róla, hogy Jézus él.

Pál Jeruzsálemben nevelkedett, sokan ismerték. Gamáliel lábainál tanult; fedhetetlen életű, szigorú farizeus volt. Tudták, hogy üldözte a keresztyéneket. Ezért szavainak súlya volt, sokan hittek neki. A zsidó vezetők képtelenek voltak elhinni, hogy Jézus él. Nem is teheték. Rossz volt a lelkiismeretük.

Agrippa ismerte a próféciákat, az atyáknak tett ígéreteket. Ezért lehetséges, hogy komolyan gondolta, amit Pálnak mondott: „Majdnem ráveszel engem, hogy keresztyénné legyek.” De lehet, hogy csak iróniának szánta azt.

Három fontos személy volt a teremben. Mind a hárman akartak valamit. Festus bűnlajstromot szeretett volna Pál ellen. Tévedett. Agrippa meg akarta ismerni Pált és valószínű, hogy a zsidóknak is kedvébe akart járni. Bizonytalan értékű siker.

Pál győzni akart a Jézus nevében. „Kívánnám, hogy mind azok, akik itt vannak, olyaná lennének mint én, kivéve a láncot.” A fő dolog megtörtént, a többi hallgatóságán múlott. Ahogyan ma is. Sok-sok igehirdetés és még több majdnem keresztyén. De akik elfogadják Jézust, azok boldogok, mint Pál.

Aranymondás: ApCsel 26:22.

November 24.

PÁL RÓMÁBAN

ApCsel 28:21-31

Pál, a kellemetlen rab. Rabsága azal kezdődött, hogy meg kellett védeni az életét. Nem azért volt rab, mert bármi rosszat is tett volna. Közben kiderült, hogy római állampolgár, ezért fokozott védelemre és kiváltságokra van joga. Zavarbaejtő volt az, amivel vádolták és gyűlölték a zsidók. Lelep-

leződött egy összeesküvés, ezért még fokozottabb védelemre volt szükség.

Félix nem volt zavarban amiatt, hogy nem volt mivel vádolni Pált. Ezt a kormányzó nagyon jól tudta. Őt csak az érdekelte, hogy váltságdíjat ajánlana-e fel. Ez egy korrupt társadalomban nem szokatlan jelenség.

Festus zavarban volt. Új ember volt, nem értette a Pál ellen felhozott vádakát. Nem tudott az összeesküvésről és nem értette Pált, miért akar a császár elé állni, mikor az minden esetben halálos veszedelmet jelentett. Ami még rosszabb volt, úgy kellett Pált a császár elé állítani, hogy semmi olyan bűne nem volt, ami a római joggal ütközik. Agrippától várt segítséget, hasztalan...

Pál a tengeren. A Rómába tartó tengeri út leírásáért külön hálásak lehetünk Lukácsnak. Ő nem volt rab. Pált kísérte el a Tesszalonikából való Arisztarkusszal együtt.

Pál egymás után szerzi a meglepetéseket. Pál szárazföldi ember volt, mégis ő jelzi a vihart. Azt tanácsolja, hogy maradjanak a kikötőben. Nem hallgatnak rá, de amikor megjött a veszedelem, ő bátorította a hajó utasait, angyali jelenésre hivatkozva. Előre jelzi, hogy egy szigetre kerülnek. Megakadályozza, hogy a rabokat lemészárolják, hogy a hajósok elszökjenek.

Pál Málta szigetén. Amikor a hajó szét töredezett, ott találták magukat Málta szigetén. Ott töltötték a telet. Megint Pál az, aki a meglepetéseket szerzi. Megmarja a kígyó, de nem lett semmi baja. Meggyógyítja a betegeket. A sziget lakói emberségesen bánnak velük és mindennel ellátják, ami a továbbutazáshoz szükséges.

Pál Itáliában. Puteoliban szálltak partra, a nyugati partra. Nagy megbecsüléssel fogadják őt és kíséretét. Ott maradnak egy hétig. Amikor tovább indulnak Rómába, a város keresztyénei velük tartanak. Úgy, hogy Rómába Pál nem úgy érkezik, mint egy rab, hanem ahogyan a háborúban győztesek szokták, a Via Appián.

Pál Rómában. A kivételes bánásmód Rómában is megmaradt. A saját szállásán lakott, valószínűleg összeláncolva egy római katonával. Vendégeket fogadhatott. Magához hívatta a

zsidó közösség vezetőit és ismertette velők sorsát. Azok nem kaptak előzetes értesítést Pál felől. Annyit tudtak a keresztyén hitről, hogy annak mindegyik ellene mondanak. Előbb szívesen meghallgatták Pált, de később ellenálltak.

A császár nagyon elfoglalt ember volt. Olyan jelentéktelen ügygel, mint a Pálé is volt, nem volt ideje foglalkozni. Ezért Pál sokáig maradt tulajdon bérelt szállásán. De az nem börtön volt, hanem valóságos bibliaiskola. Ahol megtérések jöttek létre és sokat tanultak. Pál nem látogathatta a gyülekezeteket, de levelei által gondozta őket.

Pál szolgálata körülbelül 64-ig tartott, amikor mártírhalt.

Aranymondás: ApCsel 28:30.

December 1.

MÓZES ÉNEKE

II. Mózes 15:1-10, 13

Előzmények. Isten meghallgatta az ő népének kiáltását Egyiptomban és elküldte Mózeset és Áront, hogy felszólítsa a Fáraót: „Bocsásd el az én népeimet. A Fáraó engedetlen volt. Csak a tizedik csapás után tört meg és járult hozzá, hogy a zsidók kivonuljanak. De azt is hamar megbánta. A kivonuló nép után küldte hadseregét, hogy visszatérésre kényszerítse őket. Csoda történt. A tenger kettévált és a zsidók száraz lábbal keltek át a tengeren. A Fáraó serege pedig a tengerbe veszett. A szabadulás öröme írtá Mózes ezt az Istent magasztaló éneket, amit valószínűleg egy erre felkészített kórus énekelt, az egész nép örövendezése mellett. Kiemelkedő főbb gondolatok.

Az Úr dicsérete. Elképzeltük Mózes és a nép túlradó örömet, amit a szabadulás után éreztek. A zsidók rabszolgák voltak Egyiptomban hosszú ideig. Mózes az életének egy harmadát a pusztában élte le, elmenekülése után. És most a kivonulás után nyakukon az egyiptomiak serege, hogy vagy visszatérésre kényszerítse őket, vagy leöldösse. És íme az Úr meghozta a szabadítást. Valószínű, hogy néhány napot a tengerparton időztek, táboroztak és ott örvendeztek, magasztalták az Urat. Itt használják először az Úr Jehova nevét. Ezen a néven különböz-

Mr. Ernest J. Kish
1173 Scypher St. N.E.
Palm Bay, FL 32905

12-91

(USPS 716-300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

12. oldal

1991. november hó

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

tették meg minden más istentől. Azt, aki velök szövetséget kötött.

Ez a győzelem dicsőséges volt, mert teljes győzelem volt. Egy gőgös nép feletti győzelem volt, amely a tengerbe veszett. Képzeli el ellentétes jelenségeként az egyiptomiak riadalmát, vészkiáltását, amikor rájuk zúdult a megsemmisítő áradat.

Izrael erejének forrása. A zsidók őnmagukban tehetetlenek voltak. Nem is haboztak ezt beismerni. Halálfélelemben rettegtek. Isten határozott parancsa, az ő szolgájának Mózesnek a közbenjárása és a természeti erők hozták meg a szabadulást. És mindezt olyan hihetetlenül rövid idő alatt. Ő az én Istenem és én őt fogom dicsérni.

Atyáink Istene. A zsidó nép történelme során sok nehézséggel találkozott. Istenbe vetett hitők sohasem egy generációra épült, hanem a gyökerek visszanyúltak az Atyáknak tett ígéretekhez. Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak tett ígéretekig. Mózes joggal hihette, hogy ez az Isten az ő Istenök is lesz a jövőben. Az is maradt.

Vezető a háborúban. Isten, mint ember a háborúban. Képes beszéd. Ez nem leszűkíti Isten mindenhatóságát, hanem közelebb hozza hozzánk. Bemutatja, hogyan rombolta le a hatalmas ellenséget. Ahogyan beszélünk az igazság istenéről, a szeretet istenéről, a kegyelem istenéről. Őt nem lehet egyetlen fogalommal jelölni. Ahogyan a magunk életében is tapasztaljuk.

Az Úr dicséretével teljes az egész föld.

Aranymondás: II. Mózes 15:2.

December 8.

DEBORA ÉS BÁRÁK ÉNEKE Bírák 5:1-11

Valójában a Debora éneke. Baraknak jószerint annyi köze van hozzá, hogy együtt énekelték, meg, hogy Debora bevonta az Úrtól kapott feladat elvégzésébe. Okos asszony volt.

Egészen más körülmények között

született a Debora éneke mint a Mózesé. Mózes kora a léteért és szabadságáért küzdő nép kora, míg Debora kora a révbejutott, eltespedt, Istentől elfordult nép állapota. Ez nem véletlenül alakult ki. Kánaán elfoglalása után több évszázadra volt szükség, amíg kialakult a nemzeti állam. Törzsközösségek, városi és falusi közösségek voltak. Minden ilyen közösségnek megvolt a maga bírása. Azok hatásköre nem terjedt túl az adott területen. Ritkán akadt egy-egy kiemelkedő személyiség rövidebb, hosszabb időre. Minden közösség járta a maga útját. Egymást előzték meg a romlásban. Fokozatosan hatása alá kerültek az őslakosok szokásainak, erkölcsének.

A kananeusokra jellemző volt a testkultusz. Pogány istentiszteleteik vad orgiákkal egybekötött alkalmak voltak. Ez erősen hatott Izrael fiaira. Igen könnyen és igen hamar elfordultak az Úrtól. Közben kialakult egy harcias, harci eszközökkel jól felszerelt kananeus csoport. Élére a nem kevésbé harcias Sisera került. Rendre pusztították az izráeliták településeit. Nem volt ember, akinek elég tekintélye lett volna harcbahívni a törzsi közösségeket ellenük.

Debora nem volt szokatlan jelenség a zsidó nép történetében. Ábrahám mellett ott volt Sára, Izsák mellett Rebeka és Mózes mellett Mirjám a testvére. Debóra a próféta-ság ajándékát bírta és mint ilyen lett bírónő, a maga befolyási környezetében. Határozott fellépése hatott Bárákra is. De a felelősséget elhárította. Ha te is velem jössz, megyek. Emiatt a labilitás miatt vette el az Úr a siker dicsőségét Báraktól és adta egy asszony nevéhez.

Izrael fiai elhajoltak ugyan az Úrtól, de még emlékeztek a napokra, amikor oly dicsőséges csatákat nyertek az Ő nevében.

Ezért hatott Debora felhívása. Megható az a készség, ahogyan előkelők és egyszerű emberek siettek a harci

zászló alá. Bár mint mindig, akkor is voltak bizonytalankodó elemek.

A harcban Deborának nem a fizikai jelenléte volt a döntő, hanem az ő szellemi jelenléte. Ami azt hivatott tükrözni, hogy velünk van az Úr. Ahogyan döntő volt annak idején Mózes imádsága Amálek ellen. Ezt Debora tudta különösen is. Ezért szól énekében oly szárnyalóan az Úr dicsérete.

Ez az ének emléket állít az asszonyi nemnek a messizi őskorban. Bár a bibliai kor erősen hangsúlyozza a férfi nem elsőbbségét, nagyobb felelősségét, de az Úrhoz való viszonyban nem ismer különbséget. Elvégre bolond embernek (Nábál) is lehet bölcs felesége (Abigail). És viszont. A fizikai erő kérdése pedig jelentéktelen az Úr erejéhez mérten.

Nőtestvéreink érezzenek különös megtiszteltetést, amikor Debora énekét olvassák. De vegyék fontolóra, hogy hivatásuk az erkölcsi megjobbítás, az Úr iránti tisztelet fokozása.

Az egyenjogúság ürtügyén jelentkező tendenciák nem annyira a Debora tiszta öröme, sokkal inkább a kananeusok szokásait tükrözik. Kövessük a bibliai kor szép példáit!

Ha Mózes éneke a csoportos éneklés ősi példája, akkor Debora éneke egy sajátos duett.

Énekeljete az Úrnak!

Aranymondás: Bírák 5:3.

O. L.

Meddig?

Testvéreim, meddig fogjuk egyhangúan pergő imamalmainkkal, vallásos közhelyek szajkózásával, előregyártott-mosolyainkkal, szabvány-beszélgetéseinkkel, ólomnehéz előítéleteinkkel, tökéletesen szigetelt válaszfalainkkal, délibáb-látomásainkkal, homlokunkra ragasztott erényeinkkel, önzésünkkel, irigységünkkel, megrögzött szokásainkkal búsítani végtelen türelmű Urunk szívét?

Tamás Jenő

Azok a legüresebb emberek, akik magukkal vannak eltelve.

A. G. Lawson